

Loggbok från Svalbard

Tjena alla nyfikna!

Idag var vår fjärde dag här på Svalbard, och idag är det lördag. Efter gårdagens snabba tempoändring så har vi förtjänat oss en lite sov morgon som vi tog ut imorse. Tyvärr så har boj #3 inte än bestämt sig för att följa boj #8's goda exempel och har ännu inte skickat några mätdata eller någon position, men vi håller fortfarande tummarna för något livstecken! I ett försök att lyckas utesluta lite möjliga positioner för var bojen gömt sig så bestämde vi oss för att ta båten, vilken är utrustad med ett ekolod, och försöka se om boj #3 kanske fortfarande var kvar på havsbotten. Det är nämligen så att utlösningmekanismen på LoTUS-bojarna bygger på en intern klocka som när den når ett tidigare-programmerat datum så aktiveras utlösningmekanismen. Om denna interna klocka på något sätt går fel eller om utlösningmekanismen strulat så skulle bojen fortfarande kunna sitta fast nere på botten och vänta på oss. Ifall bojen skulle sitta på botten så hade vi varit tvungna att fundera på hur vi eventuellt skulle kunna få upp den. Med spänning gav vi oss iväg mot fronten av glaciären Kronebreen där bojen kanske låg och inväntade räddning. Med våran fantastiska kapten Roar så började vi kryssa oss in mellan alla isflak och isberg, hela tiden med ena ögat genom fönstret och andra på monitorn som konstant uppdaterades med mer info om hur botten såg ut. Detta för att försöka få syn på något slags tecken från att boj #3 fortfarande skulle sitta på botten.

Trots idoga försök så kunde vi tyvärr inte finna boj #3, MEN även om vi inte ser den på ekolodet så betyder det inte att den inte fortfarande gömmer sig därnere i djupet. Men det återstår att se, kanske har den fastnat under ett isberg, eller blivit uppäten av en val. Detta kommer vi tyvärr kanske inte få reda på, varken imorgon eller om en vecka. Men en vacker dag så kommer någon att finna, boj#3.

Under kvällen precis innan middagen så besökte vi den tyska stationen här i Ny Ålesund. De har nämligen en kampanj just nu där de skickar iväg en väderballong varje sjätte timme. En klockan 01, en 07, en 13 och en ballong klockan 19. Detta håller de på med i fyra veckor för att försöka ta reda på om det finns något värde i att ta mätningar uppe i atmosfären fyra gånger om dagen istället för en gång om dagen (vilket är det vanliga schemat). Där fick jag och Felicity släppa iväg väderballongen vilket var häftigt, men också ganska så intresseveckande. Ballongerna är tillverkade av silicon, och i varje ballong hänger en liten vinda med snöre som i sin tur sitter fast i en liten mätapparat tillverkad av plast, men med en insida av metall och annan elektronik. Varje gång som du släpper en väderballong så flyger då hela det här paketet iväg och landar någonsans, ofta i vattnet, och plockas aldrig upp utav någon. Så om den tyska stationen skickar iväg fyra ballonger om dagen i fyra veckor så har dom effektivt skräpat ned naturen med 112 siliconballonger, 112 plastlådor med elektronik i (stor som en sommarsko storlek 40), 112 mindre plastvindor med ett antal meter syntetsnöre på och 224 buntband som nu ligger och sakta skräpar ned naturen här på Svalbard, eller i vattnet på väg mot Grönland. Så det är lite intressant att klimatforskare medvetet skräpar ned så mycket för att försöka förstå klimatet mer, det blir som en balansgång mellan att försöka förstå hur vi ska kunna värna mer om klimatet, men också inte förstöra för mycket på vägen.

Här i Ny Ålesund finns det en väluppbyggd struktur. Det är alltid mat vid samma tider, finns bara ett ställe där en kan äta, en hamn, en kiosk som är öppen en gång i veckan och allt som görs sker via Kings Bay. Men en gång i veckan så är allt lite annorlunda, det är nämligen så att i denna pyttelilla by med i

princip bara forskare och några åretruntboende så finns det också en liten pub inklämd i utkanten av området, ganska nära den brittiska stationen, och precis som kiosken är den öppen en gång i veckan. Det påminner om folkfesten som sker en timme i veckan den dagen då kiosken ska öppnas, dvs det är liknande då puben ska öppnas. Alla forskare och medhjälpare har på sig lite fina, eller i alla fall rena, kläder till middagen som är lite extra uppdukad och fin till ära för dagens speciella kvällsaktivitet. Efter denna lite extra guldkantade middag så lemmeltågar sakta hela det mångkulturella forskarteamet bort, förbi kiosken, förbi den brittiska stationen och till sist hela vägen ned till puben. Så för att inte sticka ut för mycket ur mängden så måste jag nu också bege mig iväg mot nya äventyr!

Hej svejs

Simon

Vilselett moln

Isberg med lite glaciär och vanliga berg

Mer glaciär med en eftersmak av sedimentära bergarter

Min nya bakgrundsbild

Varningsskyltar samt instruktioner på hur du bör hantera ditt gevär

Quisling 25/8-2016

